

Kravet i 3. pkt. indebærer, at sammenslutningens bestyrelse og direktion skal have godkendt udbyttet, inden det udbetales. Er udbetaling sket i strid med denne bestemmelse, skal andelshaverne tilbagebetale, hvad de har oppebåret, dvs. aktieselskabslovens § 113 må antages at finde analog anvendelse. Bestemmelsen skal hindre, at der foretages udbetaling af udbytte til andelshavere i strid med sammenslutningens samlede interesse.

Stk. 2 svarer til § 114 i aktieselskabsloven.

Afsnit VII

Til kapitel 14

Til § 203

Bestemmelsen er i hovedsagen en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning. Hele bestemmelsen er ny for investeringsforvaltningsselskaber.

Efter forslaget bliver disse virksomheder omfattet af samme regler for sammenlægning m.v. som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Stk. 2 er ny for realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Baggrunden for bestemmelsen er at sikre, at indskydernes, obligationsindehavernes og investorer i fondsmæglerselskabers forhold ikke forringes ved, at det overtagende institut ikke har tilstrækkelig solvens eller likviditet.

Stk. 1 fastslår, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab ikke uden tilladelse kan sammenlægges med en anden finansiel virksomhed eller en forretningsafdeling af en sådan. Bestemmelsen indebærer, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab kan sammenlægges med en anden type af de i bestemmelsen nævnte finansielle virksomheder forudsat, at aktiviteterne kan udøves i det fortsættende selskab eller det ved sammenlægningen opståede selskab. F.eks. vil det være muligt at sammenlægge et pengeinstitut med et fondsmæglerselskab med pengeinstituttet som det fortsættende selskab.

Bestemmelsens udtryk »sammenlægges« omfatter fusion i selskabsretlig forstand, overtagelse af aktiver og gæld og enhver anden form for overtagelse samt udskillelse af en del af virksomheden. Bestemmelsen omfatter både sammenlægning mellem et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab og investeringsforvaltningsselskab, som udgør en juridisk enhed og sammenlægninger med en forretningsdel, der ikke

udgør en juridisk enhed. Reglen gælder også ved overtagelse af en del af et institut, herunder en forretningsafdeling.

Medfører sammenlægningen, at visse ejere efter sammenlægningen ejer kvalificerede kapitalandele eller overstiger nogle af de i § 60, stk. 1, eller § 62, stk. 1, fastsatte grænser, skal Finanstilsynet på forhånd godkende erhvervelsen efter reglerne herom.

Et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab og investeringsforvaltningsselskab kan udskilles en del af sin virksomhed. Den virksomhed, der udskilles kan både være virksomhed, der ikke kræver tilladelse ifølge den finansielle lovgivning og virksomhed, der kræver tilladelse. Endvidere kan der være tale om en deling, hvor den eksisterende virksomhed består og en deling hvor den eksisterende virksomhed opløses og to eller flere virksomheder dannes. Opstår der ved delingen af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab en virksomhed, der udøver aktiviteter, der kræver tilladelse i medfør §§ 7-10, skal der søges om tilladelse efter reglerne i kapitel 3.

Virksomheder, der opstår ved delingen, skal opfylde de betingelser, der kræves for at få tilladelse til at drive den pågældende type af finansiel virksomhed eller tilladelse til at udstede e-penge.

Sammenlægningen skal ifølge bestemmelsen godkendes af økonomi- og erhvervsministeren. Dette svarer til, hvad der gælder for realkreditinstitutter i dag. For så vidt angår pengeinstitutter godkender Finanstilsynet sammenlægninger, medmindre hver af de involverede pengeinstitutters størrelse overstiger grænsen fastsat i bekendtgørelse nr. 436 af 19. juli 1988 om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet samt om klageadgang. Sammenlægning af fondsmæglerselskaber godkendes efter gældende regler af Finanstilsynet. Det forventes, at økonomi- og erhvervsministeren via delegation i en bekendtgørelse fastsætter en grænse således, at Finanstilsynet får kompetence til at godkende sammenlægninger, medmindre der er tale om sammenlægninger af meget store virksomheder. Hele virksomhedstyper vil på grund af deres størrelse kunne undtages.

Af stk. 1, 2. pkt., fremgår det, at 1. pkt. også gælder, når den fortsættende virksomhed er en udenlandsk virksomhed.

Baggrunden for, at også disse situationer er indeholdt i bestemmelsen, er, at der også her skal tages hensyn til, at indskydernes forhold ikke forringes.

Stk. 2 er en delvis videreførelse af en tilsvarende regel i bank- og sparekasseloven.